

El Vallès Nou

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre, 1'50 pessetes.
Número corrent, 10 cèntims.

Redacció i Administració:

SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Banca Arnús

Successora
d'Evarist Arnús
Fundada en 1846

Societat Anònima. - Capital: 10.000.000 ptes.

Passatge del Relotge. — BARCELONA

Queda obert el pagament del cupó venciment

1.er de gener de 1917 dels valors següents:

Deutes Interior, Exterior i 4 per 100 Amortitzable; Obligacions del Tresor, Mancomunitat de Catalunya, Caixa de Crèdit Comunal Diputació Provincial de Barcelona i Ajuntament de Barcelona; Bonos de l'Exposició d'Indústries Elèctriques; Obligacions del Port de Barcelona, Port de Tarragona, Port de Gijón-Musel; Camins de ferro del Nord d'Espanya, Ferrocarrils de Madrid a Saragossa i a Alacant, Madrid a Cáceres i Portugal, Medina del Campo a Zamora i d'Orense a Vigo, Olot a Girona, Manresa a Berga, Vasco-Astúria i Secundaris; Companyia Transatlàntica; Catalana Gas i Electricitat, Barcelonesa d'Electricitat; Tabacs de Filipines; Canalització i Regadiu Ebre; Foment Obres i Construccions; Cotxes i Automòbils; Aigües de Barcelona, Tramvies Sant Andreu i Extensions i accions preferents de S. A. «Construccions i Paviments».

Comprem i venem, a l'acte, tota classe de títols de contractació corrent, així com bitllets i monedes estrangeres.

Negociació de cupons nacionals i estrangers. — Consultem minuciosament les amortitzacions dels títols, els cupons dels quals ens són presentats a cobrar, donant avís als seus tenedors en el cas de que aquells resultin amortitzats.

Obrim comptes corrents a la vista i a terme fixe, abonant els interessos següents:

DISPONIBLE A LA VISTA: 2 PER 100

A 1 mes, 2 i mig per cent

A 3 mesos, 3 per cent

A 6 mesos, 3 i mig per cent

A 1 any, 4 i mig per cent

Expedim giros i transferències telegràfiques.

Admetem dipòsits en custodia i en compte d'efectes, lliure de despeses

Facilitem informes sobre tota classe de valors de contractació corrent i remetem gratuïtament a les persones que el sol·licitin, el nostre Butlletí d'informació financiera.

Direcció telegràfica
i telefónica

BANCARNÚS

Teléfono 1912, 1913,
4620 i 4621

SABATERIA RIERA

desitja a V.

un feliç i pròsper

ANY NOU

Les Vacances parlamentaries

El parlament es clos per unas curtes vacances. L'Alba prometé tornar a les Corts per el Gener, essent escoltada i creguda la promesa per els nostres representants, promesa que amb tote seguretat aurien combatut si l'hagues feta el Comte de Romanones.

¿Que han fet els nostres diputats? En primer lloc treballar per Catalunya i en segon lloc per a tot Espanya.

La tasca de mes importancia ha sigut la de destruir l'obra del Alba, ja que la mateixa afectaba de una manera gran a Catalunya hi al meteix temps tiraren enrera lo d'En Gaset que importaba un disbarat de milions, reportan grossissimes cargues per els contribuents.

També han comensat de destruir la política antiga, xorca, d'aquells vicis vells. El gran exemple catalá d'actuació continua homnipresent i els polítics d'allá dalt s'han esverat de tal modo, que els que creuen en una política moderna mostran la seva disconformitat al Comte, tant es aixis que arreu es noten divisions i desconfiances al Govern.

Queden practicamet inédits, gairebé sense escarbotar, els projectes

mes senyalats de l'Alba; els catalans someten l'obra d'aquest senyor a una veritable crítica, induint tàcitament a l'únic membre del Govern que posseïa determinades qualitats.

Ara els nostres diputats podran descansar uns quants dies i pel Gener, quant se tornin obrir les Corts (sentan el precedent de que el Govern complirà lo paraula) continuar amb mes fermesa que mai la seva tasca ja que la mateixa, serà la salvació de Catalunya i d'Espanya entera.

De la nostra parla

El dia 6 de Gener, de nou, els aires de Catalunya s'ompliran d'un vent tebi qu'acaronarà les tombes fredes dels nostres reis i ádhuc dels iniciadors del renaixement de la nostra parla. De desde'l pedestal impèrrit fins a l'últim graó de marbre, qu'arreceren sas despulles, s'haurien d'omplir de clavells i guirnalles, en dia tan assenyalat, les lloses d'en Jaume I, en Clarís, en Verdaguer i l'Aribau, ja que'n la nostra pensa, fantàsticament, hi veurem radiant de gloria les figures plaentas dels nostres paladins.

Serà la segona vegada que brindarem per la perspectiva hipotèfica de veurer florir en l'arbre de l'ideologia la parla omplerta de suavitat. Fins ara han sigut els que s'han sentit breçolats per la tenunitat del sentiment, els qu'han esclatat planys pera veurer fugir l'empiterrament del llenguatge que'ls ha enmenat dret els ressorts armònics de la seva Lira. Empró, aquells qu'han somniat en la celebritat de la ciencia, qu'han voleyat per la branca de la filosofia u de l'enginy, els ha plagut mes conreuar llur sabiduria, en una llengua, que no es la seva, imposada, per falses teories, filles d'una concentrativitat maliciosa i adversa.

Voldriem veurer un Criteri, i altres obres filosófiques històriques, escrites originalment en la parla de llurs autors, que com ofrena inestimable els hi ha fet present la pàtria llur, çes llogic i patriòtic defugi d'aquesta ofrena, quan un matrimoni consustancial uneix entre nyablement, amb un lligam inseparable, l'idea real de les paraules pàtria i llenguatge, derivada aquesta de la primera?

I per veurer aplegades a totes nostres celebritats futures, baix uns mateixos gràfics, eixits de cada tremp, es indefectiblement necessari que'n l'infancia creixi un amor ferm, envers la parla propia, i l'únic estímul pera aquest fi, es de que les primeres lletres les veigin escrites en aquell.

Per aixó, tots els qu'aimem de veras, sens embulla ni entemismes, a nostra Catalunya, aplaudim l'obra esplendent i lloable dels nostres representants, que'n l'etapa primaveral de les Corts, implantaren una fórmula de desenrotllament i prosperitat del nostre llenguatge.

Al retornar de Madrid, després de complert el seu comés, de tots quatre indrets de la regió havien de plourer ramells de flors que cubriessen llur testa, doncs encare que vensuts havien lluitat amb tota la bona fé, fent-sejressó de les aspiracions d'un poble que vol viurer governat d'una manera decorosa, compeñible amb la seva psicología, i que de no veurers embarrancat per l'inamadversió d'un govern inconscient, hauria fet revivre la seva llengua, factor primordial de ses peticions.

Si es la llengua, amb quina mutuament ens entenem, ¿perque no donarli eficacia, procurant d'aquesta manera il·lustrar a tot un poble? Si es una llengua llatina, en quin origen varen buscar en la mateixa font filológica que les altres, i que encare guarda aquell caient de les paraules popular i erudita, esplet primer de sa brotada, ¿Perque posar un obstacle a sa prosperitat?, ¿Perque no podem escriurer lo que instinctivament pensem?, ¿Perque havem d'abdicar a aquelles cançons i paraules apresas en la falda d'aquella dona que tant ens estima?

I no es un esclat de sentiment que s'aparti de la llógica, les rahons exposades, molt al revés, doncs altres nacions de molta mes susceptibilitat política que la nostra, les regions de personalitat propia, gaudeixen d'aquest privilegi. I si el Govern volgués apartar els esguards del régiment d'altres nacions, bastaria la rahó sentimental exposada anteriorment, pera que s'ens atengués la nostra petició, car preferim aquelles paraules de la *mare*, que totes les rahons filles d'una filosofia ficciosa.

Procurem que la propera festa, sigui un estímul palés, pera deixondir la veu de Pàtria, dintre'l cor d'aquells optimistes supersticiosos qu'encare creuen en una Espanya redimida i una Catalunya próspera, están sopeditats al caprici sarcàstic d'un govern centralista.

JOSEP SALA.

Un raig de llum

En las sembras que fa mes de dos anys que envoltania Europa s'hi ha vorrat per fi un raig de llum. Cregueu que desgraciadament el moment actual no será aquell en que la Pau recobri son imperi sobre la ment esbojerrada de l'humanitat. apaibagant odis i disposantse a continuar el camí interromput, y recobrant el mon el domini del dret i de la rahó en lloc del de la força.

Estém convençuts que per lo que toca a Espanya, aquest moment en que per primera volta ha resonat en el mon diplomatic, la simpática paraula per tots desitjada, l'ha trobada tant desprevinguda com la va trovar la declaració de la Guerra i com la solen trovar tots els aconteixements trascendentals.

Si encar que somerament, examinem lo que han fet nostres governs, preparantse per quant aquell somni fos una realitat, i mentres las ombres de l'agonia, d'entre el riu de sang que las debilita i el riu d'ar que escapanse las empobrex, han sabut-treurer ensenyances,

i en son dolor cada hora renovat han trovat prous energias per preocuparse del demá, si examiném, repetim, la seva actuació sentirem com s'apodera de nosaltres el desconsol.

Nosaltres..... al comens de la Guerra crearem una Junta d'iniciativas que si tingué de molt bellas no'n tingué cap de practica; crearem una Junta de transports que hanrá trevallat molt pero que no ha pogut conseguir ni regularlos ni abaratirlos, i tots sabem com está aqueix problema actualment; hem creat una Junta de Subsistencias que..... val mes no parlarne. S'ha presentat al Parlament un projecte de beneficis extraordinaris, i s'ha pretingut tasar las subsistencias copia tot de lo que s'ha fet al extranger.... pero en una forma que tot lo que en aquellas Nacions que crearen dits projectes fou benefici per ellas, en la nostra ha sigut pertorbació i sacrifici; eternament anant a la rasaga que's demés, sense volguer compendre la diferencia que va entre els pobles que tenen lleis modernas i las respectan, pobles de treballadors forts i enérgics, i el nostre amb lleis antigas sempre despreciades, poble de toreros, de chistes i de "hidalgos"; poble de sol i d'alegria, pero també de mandra i de son.

I mentres el mon avança a pasos gegantins, mentres el progrés truca a totes las portes despertant energias colossals que poguessin estar dormides, mentres els supmarins, els uns torpillejant nostres barcos mercants i els torpillers de'ls altres entorpeixen fins el correu entre ports diferents de la Península i el Nort d'África, mentres no'ns deixan ser lliures en una paraula, nostres prohoms fan discursos llargisims i fa ¡dos mesos! que en el Parlament s'está discutin un pressupost xabacá i rutinari solsamen per complir un precepte de la llei fonamental de la Nació aprobada fa mes de 30 anys.

Si a cualsevol habitan dels pobles en Guerra, a un chino o a un esquimal, l'hi dieu que avui Espanya viu baix el domini d'unes lleis que tenen mes d'un quart de segle de vida, i l'hi conteu tot lo que ha passat a Espanya durant aquest temps i l'hi repetiu la repremsió que en ella ha tingut la Guerra Europea, o se vos en riará creient que preteniu enganyarlo, o si es un observador empendrá un viatge per estudiar aqueix poble tan ric tan pobre, tant extrany, que viu durant tants anys i mentres el mont ha excusat d'una manera inconmensurable, recordant aquell passat que ell creu tant gloriós i que avui provoca el somriure i la llástima de tots els deures i que ningú recorda per no dir que.....

En un periódic de'ls principals de Madrid he llegit que a Barcelona, s'ha dit que en Cambó habia anat a París a oferir la Catalunya autónoma a la soporta França triomfadora del demá. No creiem que semblant tonteria s'hagi pogut escriure mes que en un moment d'exaltació d'un home que ha trobat a Catalunya la esperansa defraudada d'un esprit ideològic igual al seu, pero de totes maneres, trobem molt justificat l'allunyament innegable entre Catalunya i el reste d'Espanya, perque aquella no dorm, lluita, vigila, i ha demostrat

ser l'única part d'aquesta que deixant tota classe de convencionalismes, preté l'enguirse francament pel canvi modern i renovador ensenyat pels pobles que lluitan.

Repetim com al comens d'aqueixas ratlles, que no creiem arribat el moment de que la Pau recobri el domini que tots ansiem, pero repetim també, ¿el dia que aquest raig de llum avui tot just ovirat es transformi en forma alborada, que será d'aqueix poble que viu en plena inconsciencia? ¿quant els pobles que viuen en plena realitat, tornin a la vida normal i posin en ella a contribució totes las ensenyances que donen els moments actuals, pretindrà viure com fins ara, i enfront de las pàgines científicas, hi posará las anacrónicas i la gastadas de tant parlar d'ellas, d'els segles en que fou gran? No trovem extrany si aixís fos, que algú pugui pensar que al últim, algún dia busqui Catalunya al estranger la lliberació espiritual que Espanya no vol donar, ni vol seguir.

JOAN CARRERAS

Ajuntament

Sessió del 21 de Desembre 1916.

Reunits els consejals Srs. Estrada, Novellas, Coma, Pagés, Pujol, Torras P., Barbany i presidint el Sr. Montañá s'obrí la sessió.

L'aproba l'acta anterior.

Es llegeix un dictamen de la comissió d'Hisenda referent a l'extracte de comptes.

En Riera pregunta si la Comissió està en antecedents que justifiquin els comptes que prevé el dictamen, doncs n'hi han de dos anys enrera.

En Coma diu qu'els esmentats comptes están justificats, empró, que d'aquí endavant tots els comptes que s'hagin de pagar vindrán amb el conforme de la comissió corresponent. S'aproben.

Un altre dictamen de la comissió d'Hisenda otorgant una bonificació al empleat municipal Sr. Catafal de 75 ptas. S'aproba.

Un altre dictamen concedint la gratificació de l'alumbrat de l'oficina telegràfica. Després d'una modificació d'en Riera queda dessorre la taula.

Dictamen de la comissió de Governació referent al nomenament d'una Junta encarçada de les reformes del cementiri, composta per l'Alcalde, Rector, un concejal de la comissió de Foment i dos vehins designats per l'Ajuntament. Es llegeixen els articles del reglament amb que s'haurà de regir l'asmentada Junta.

En Pujol enalteix el nomenament d'aquesta Junta.

En Coma demana que quedi vuit dies demunt la taula per a son millor coneixement.

S'aproba un dictamen de la comissió de Governació, que parla de l'obertura de concurs per a cursar las assignatures de 2.ª ensenyansa, després d'una modificació per part d'en Coma.

S'acorda assistir als oficis que se celebrarán en l'Iglesia Parroquial, després de llegida l'invitació del Sr. Ecónom.

S'acorda assistir també al repart de robas de l'Asilo-Cuna a invitació de la Junta de señoras d'aquell establiment benéfic.

En Coma parla d'una petició de la Srta. Govern, demanant una subvenció de l'ajuntament per

varies senyoretas que vulgin aprender les lliçons que dont en la seva escola.

En Coma pregunta si es va remetre la sollicitut a la Mancomunitat de l'acort prés per l'Ajuntament de sollicitar l'otorgació d'una biblioteca per a aquesta vila.

El Secretari li contesta.

En Torras P., com a membre de la comissió d'Alumbrat, dont nota de les gestions d'aquella comissió, per a l'alumbrament d'un carrer.

En Riera demana explicacions referent a l'arreglo de les aceras.

L'Estrada dont nota de les gestions, qu'han resultat fustrades per la negligencia del Sr. Arquitecte, i que de no portarse com cal en la seva obligació aquell Sr., es veurá precisat a dimitir el càrrec de President de l'expresada comissió.

En Coma i la Presidencia demanen que l'Ajuntament no admeti les manifestacions del Sr. Estrada per quant atany a la seva dimissió.

En Riera, en Coma i la Presidencia discuteixen referent a la forma d'arreglo de les aceras, acordant que en la mes posible promptitut, vindrá dictámen referent a aquest assumpte.

Crònica de la Comarca

Mollet

¿Que se's fet d'aquella lápida que amb motiu de la restauració de nostre altar major, — obra que va portar-se a terme amb els quartos que va legar-nos el malograt Reverent sacerdot, Mosen Antón Casellas que havia estat ecónom de Mollet— fins fa poc restava penjada a la columna central de nostra esglesia?

Que potser l'ánima del bon sacerdot se l'ha emportada al considerar que'n ella hi estaven esculpits fins el nom del manobre que va treginar les gavetes, i no obstant el seu, el del donant, el del *verdader conde* hi brillava per la seva aussencia?

Que sab un hom....! Pero, vaja; lo principal es qu'aquella vergonya es fora,

Si coneguessim al autor del *miracle*, a mes de donar-li les gracies en nom del bon sentit, li regalariem una botella d'ANIS DEL TAUP que's l'aiguarent qu'are está mes de moda.

Cardedeu

Lo digníssim Sr. Rector d'aquesta vila Dr. Vicéu Burniol pasa pel dolorós transit de haber perdut al seu germá lo Rnt. Pare Joseph que residia a Vigan (Isles Filipines).

Revi nostre amic Mossen Vicéu lo testimoni del sincer dolor qu'ens ha causat la desgracia que'l afligeix.

Lo dia de Nadal, amb lo tren mixte de les dos de la tarde, arribá en nostra vila el cadaver del senyor Raymón Reynés i Gorguí. Tant bon pint fou desenganxat del tren, lo furgó en que venia el ferretre, el nombrós públic que allí esperaba, es descubrí respectuosament formantse la comitiva presidida per la reverenda Comunitat, familia i autoritats, anien d'un nombrós acompanyament de vehins que volgueren testimoniari al finat, llur testimoni d'efecte i simpatia.

Aquestes festes han sigut molt lluides. A l'Esglesia el dia de Nadal, a la missa del Gail, debutá el coro de nens que dirijits per En Antón Camp, cantaren l'ofici i varies cançonetes alusives al Nen Jesús. La mes entusiasta enhorabona al mestre i cantors

La gent jove sa divertit de bó i milló A can Masip i al Cassino espléndits balls d'orquestra, mes o menys comprimida i al teatre del Café Nou, cinematógraf. Tots els esmentats llocs es vejeren molt concorreguts.

Granollers

Per fi, després de tants precés, s'han posat les pedres *semi pont* al carrer de Barcelona cantó a la del Bisbe Grivé.

Aquesta millora ha cridat molt l'atenció dels vehins de dit carrer, perquè mentres en Torras estava al frente de l'Alcaldia no va esser posible lograr res, i en cambi se'n posesioná en Montañá. i es fá rapidament.

Les festes de Nadal han trascorregut amb gran alegría en nostre poble. Les societats recreativas s'han vist molt concorregudes. Els balls i funcions teatrals igualment.

En la «Alhambra» el dia de Sant Esteve, celebraren le festa dels Ignocens amb una funció teatral que per cert, va esser un aconeteixement de risa per la gran gentada que omplenaba el local.

L'orgue d'en Torras Villá, com va sortir dijous passat diada d'Ignocens, vol fer brometa i aixís s'escorra de contestar als seus contraris.

Per tot arreu sentirem la mateixa conversa entre els vehins: Valdria mes qu'en Torras i'ls *seus lacayos* contestessin a les acusacions d'altres periódics i no surtir amb bastiases que no convencen a ningú.

Nosaltres preguém a tots que no si amoinin, perquè quant els coneixerán com nosaltres ja no'n farán cas, ells quant no saben que dir inventan amb l'afany de mortificar a determinades persones empró, no veuen que'l poble s'en riu i no logren res mes que posarse en ridícul.

Es lo seu.

Demá dia 31, el nou Pastor de nostra Esglesia Parroquial Dr. Clotet, pendrá possessió del seu nou càrrec.

Li desitjem molta prosperitat i llarga vida en el desempenyo del mateix.

Sport.— Per un elegant programa que ha publicat l'Sport Ciclista Catalá, ens havem enterat que demá diumenge, entre vuit i nou del matí passarán per nostre vila els corredors ciclistes que pendrán part en la carrera «Gran Premi Banús i Campionat del S. C. C.» 155 kilómetres.

Per ser l'última carrera del any si ha possat tot l'esforç deportiu, tant els donants dels premis, com els nostres ciclistes que tenen l'orgull de dirse *leaders* del ciclisme catalá.

Per a fer el controlatje en nostra vila han sigut nomenats els entusiastas Garrell i Garrell, Salvadó Juncá, Miquel Joseph, Joan Martí l'ex-campió d'Espanya, i el nostre *Sportmen* en Joan Canet.

El passat dissapte dia 23, la societat coral «Amics de l'Unió» celebrá l'acte de la entrega dels titols de soci honorari als quatre socis mes vells de la societat.

La concurrencia a l'acta fou extraordinaria, reinán la mes gran alegría entre els allí congregats i d'una manera especial als agraciats.

Dintre de poc quedará constituída en aquesta vila la Junta Directiva que formarà un nou Club Ciclista.

La redacció de EL VALLÉS NOU desitja a tots els seus suscriptors i llegidors un feliç any nou.

Tip. J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyes
del país i estrangers.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pesseres per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés
Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESES

Fàbrica d'Aixarops i Horxates

(Tònic refrescants)

CHAMPANILLA

Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representant únic amb dipòsit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSEERIA

- DE -

PERE ROS

Elaboració diària de dolços.

Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.

: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

Disponible

Si voleu bon xocolate

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

Disponible

Els Adobs Químics.

Primeres materies: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàssiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Materies" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

Disponible

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d'Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscrit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a **GRANOLLERS Joaquim Cot**, Plaça Perpinyá, 3, pequeria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE JAUME JOSEPH

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.

Treballs comercials a una i variats tintas.